

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 12-57877

ניתן ביום 17 פברואר 2014

המעערעת

שינוי גנות

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

לפניהם: הנשיה יגאל פלייטמן, סגנית הנשיה ורדה וירט ליבנה, השופטת רונית רוזנפלד

נציג ציבור (עובדות) מר אלעזר ויץ, נציג ציבור (עובדות) מר עמיהו אטגר

בשם המערעת - עי"ד ינון תמרי

בשם המשיב - עי"ד יפית מזרחי-לי

פסק דין

השופטת רונית רוזנפלד

1. המערעת, מורה במקצועה, יצאה לחופשת לידתה ולאחריה ביקשה לצאת לחופשה ללא תשלום ממוקם בעובתה. תביעהה של המערעת לתשלום דמי אבטלה בתקופה בה שהתה בחופשה ללא תשלום נדחתה ברוב דעות על ידי בית הדין האזורי, מן הטעם שהמעערעת נותרה עובדת, ויחסוי העובודה בינה ובין מעסיקה לא נtotko. נקבע כי המערעת בחרה למשמש את זכותה על פי חוק עבודות נשים, תש"י-ד-1954 ולצאת לחופשה ללא תשלום, ועל כן אין היא זכאית לדמי אבטלה (השופטת הדס יהלום ונציג הציבור גבי הרცברג ומור נרקיס; בל' 11-02-29312). על כך הערעור שלפניינו.

התשתיית העובdotית הדרלונטית

2. המערעת, ילידת 1978, ילדה את בתה הששית ביום 27.5.2010. עד מועד הלידה עבדה כמורה בבית ספר של החינוך העצמאי. באשר לחזרתה לעבודה לאחר חופשת הלידה, פרטה המערעת בתצהירה את הדברים כדלקמן:

"**4. חופשת הלידה הסטימבה ב- 1.9.2010 והייתי אמורה לחזור לעבודה, אולם דחיתתי אותה לעוד חדשניים וחזי שכן כוחותיי לא עמדו לי לחזור לעבודה.**
.....

5. לקרה החזרה בעבור חי עונה שנה מהלידה, הרגשתי שאין לי אמ賓ציה ללמידה השנה וכי חזרתי לעבודה לא תשרה את בית הספר. התקשרתי למנהלת שמה... ואמרתי לה שאין לי כוונה לחזור ללמידה השנה ועל כן אבקש שנתן חיל"ת.

1 מתוך 9

בית הדין הארצי לעובדה

עב"ל 37877-05-12

6. המנהלת הסכימה בכפוף לפניה לאחינו העצמאי. פניתי כمبرש והסבירתי את קורוטי ואושרה לי שנת החלית.
  7. פניתי במקביל לביטוח לאומי בבקשת דמי אבטלה והתחלתי להתייצב בשכת התעסוקה ביום 21.10.2010.
  8. יצאתי לחייב לא היתה בגין הילדה אלא בגין מabit אשר לא אפשר לימוד במורה בבית הספר.
  9. הייתה זמינה לעובודה אחרת שלא בהוראה בכל אותה תקופה ועובדת היא כי התיאכטני כדירשת עובודה בלשכה.
  10. מילא לא הוצאה לי כל עובודה בכל אותה תקופה בשכת התעסוקה."
- (ההדגשות במקור, ר.ר.)

המעירעת הגישה תביעה להרשות לדמי אבטלה למוסד לביטוח לאומי (להלן: **המוסד**) ביום 30.11.2010. תביעה נדחתה כבר ביום 6.12.2010. במכtab הדחיה צוין כי התביעה נדחתה מן הטעם **"לאור הטיפול ברך הנולד שבשלו יצאת לחופשת לידה ללא תשלום אין זמינה לעובודה."**

פסק הדין של בית הדין האזרוי

3. בית הדין האזרוי בדעת רוב מפי השופטת הדס יהלום ונציגת הציבור gab' הרכברג, עמד בפסק דין על השאלה שבמחלוקות כפי שהוגדרה במסגרת הדיון המוקדם, והיא, האם זכאיות המערעת לדמי אבטלה בשל התקופה בה שהתה בחופשה ללא תשלום, מייד לאחר תום חופשת הלידה. בית הדין ציין, כי על פי הוראות חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה-1995, זכאי לדמי אבטלה מי שאינו עובד והוא מוכן ומזומן לבצע כל עבודה שאליה ישלח. המערעת הייתה עובדת, ויחסיה העבודה בינה ובין עסקיה לא נתקכו. המערעת בחרה למש את זכותה על פי חוק עבודה נשים, תש"י-1954 יצאת לחופשה ללא תשלום. המערעת הייתה יכולה לשוב לעבודה החל מיום 1.9.2010 ואולם בחרה שלא לעשות כן. הייתה זו בחירה שלה, ולא כפיה של המעסיק. אשר לטענת המערעת, לפיה הסיבה שלא חזרה לעבודה הייתה מצבנה הנפשי בעקבות הלידה, קבוע בית הדין האזרוי כי טענתה זו של המערעת לא נתמכה במשמעותו, ועל כן נושא זה לא הוכח. אם אכן כזדקמת המערעת שמצבנה לא אפשר לה לעבוד, סביר להניח שלו הייתה מופנית על ידי שירות התעסוקה לעבודה אחרת, גם כן לא הייתה יכולה לעבוד. עוד ציין בית הדין האזרוי, כי מעודות המערעת עליה הייתה החלטה לא למד בשנות הלימודים מסוים שחשבה שתוכל לקבל דמי אבטלה. מעודותה לא עליה שלקחה בחשבון את האפשרות שתוצע לה עבודה אחרת בה תידרש לעבוד. לפיכך, אין המערעת זכאית לדמי אבטלה עבור התקופה בה שהתה בחופשה ללא תשלום. בסיום ציין בית הדין האזרוי כי הוא מוצא טעם

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 37877-05-12

לפוגם בכך שהתובעת מתייצבת מיידי חדש בשירות התעסוקה, ואיש במוסד לביטוח לאומי או בשירות התעסוקה לא מיידע אותה על כך שהחحتימה היא לחינס וכי לא תהיה זכאית לדמי אבטלה.

בדעת מייעוט קבע נציג הציבור מר נרקיס, כי בנסיבות שהוכחן, זכאיות המערערת לדמי אבטלה. זאת, משחתייצבה מיידי חדש בשירות התעסוקה, ולא נמסר לה כי לא תהיה זכאית לדמי אבטלה, כך שלא התאפשר לה לכלכל עצה בהתאם.

כאמור, התביעה נדחתה ברוב דעתות על פי המפורט בחוות דעתה של אב"ד, השופטת הדס יהלום.

תמצית טענות הצדדים בערעור

4. לטענת המערערת, פקיד התביעות דחה את תביעה זו מן הטעם שי"אוור הטיפול ברצ הנולד שבו יוצאה לחופשה ללא תשלום אין זמינה לעבזה". בכתב ההגנה שהוגש על ידי המוסד שונה נימוק הדחיה ונטען כי "התובעת לא הייתה 'מובטלת' ממשמעה בחוק". לטענת המערערת לא היה מקום לתקן את נימוק הדחיה במסמך כתוב ההגנה, והיה על בית הדין האזרוי לקבל את התביעה, מיד לאחר שהתברר כי בគונת המשיב לטעון טענות אחרות מלאה שנטענו על ידו מלכתחילה. המערערת מוסיפה וטוענת כי אין חולק שפנתה למנהל בית הספר בו לימדה והודיעה לה כי אין לה יכולת פיזית ונפשית לעמוד מול ביתה בשנת הלימודים הרלוונטיות; המערערת נרשמה בלשכת התעסוקה כמחוסרת עבודה, הצהירה שהיא פניה לעבודה וכי לא הוצאה לה לעבודה. כך גם אין חולק שהמערערת לא עבדה הלכה למעשה במשך שנה, ומעדותה עולה שהתינוקת שנולדת לה לא הפרעה לה לשוב לمعالג העבודה. משכך, העובדות המקיימות את עילת תביעה של המערערת לא נסתרו. מנגד, המוסד לא הוכיח כי החלטת שנטלה המערערת הייתה מכוח חוק עבודות נשים, תש"י-1954, ואין שום אינדיקטיה לכך מהראיות שהונחו לפני בית הדין וمعدויות שנשמעו לפניו. במכtabו של המעסיק צוין כי מאושرت לה חלי"ת בכפוף לתנאים מגבלים שעומדים בניגוד לחוק עבודה נשים, ואין בו אזכור של חוק עבודה נשים או זכות מכוחו. כמו כן, תקופת החופשה שנטלה המערערת היא בת מעלה משנה, תקופה העולה על החופשה המוגיעה לה מכוח חוק עבודה נשים. מכל האמור עולה כי המערערת יצאה לחלי"ת ללא קשר לטיפול בילדתה, אלא מפני שלא רצתה להמשיך לעבוד כמורה ודרשה עבודה אחרת. על כן, יש לדחות את טענת המוסד לפיה, קבלת תביעה של המערערת תפוחתת להכרה במעמדן של נשים בחל"ת לאחר חופשת לידה כMOVTELות הזכויות לדמי אבטלה.

בית הדין הארצי לעבודה

37877-05-12

עוד טענת המערערת כי סעיף 163 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה-1995 יוצר חזקה לפיה אדם רשום בלשכת שירות התעסוקה כمحוסר עבודה הוא מובטל. משום שהמעערערת נרשמה כדורשת עבודה בלשכת התעסוקה והייתה מוכנה לעבוד בכל עבודה אחרת שתוצע לה, ולא הוצאה לה עבודה כאמור, היא וכיait לקביל דמי אבטלה. לגישת המערערת, סעיף זה אינו דורש ניתוק יחסיו עובד ועובד. המונח 'محוסר עבודה' המופיע בסעיף אינו תנאי להיות אדם מובטל אלא אם חלק מהגדתו של מובטל, שהוא כאמור, מי רשום עצמו כمحוסר עבודה בלשכת התעסוקה.

المعערערת טוענת בבחינת מעלה מן הדרוש כי גם יצאה של עבדת לחלי"ת מכוח עבודה נשים אינה צריכה למנוע מבוטחת להירשם כדורשת עבודה בתקופה זו, ובלבך שתהא מוכנה לעבוד. לגישת המערערת, אין הבדל בין עבדת שיצאה לחלי"ת במסגרת חוק עבודה נשים, לצורך טיפול בילד ומבקשת לעבוד בתקופה זו במשרה הפחות משמעותית ממשרתה הרגילה, ובין עבדת המתפטרת לצורך טיפול בילד ומבקשת לעבוד בהיקף משרה קטן ממשרתה הקודמת.

מנגד טוען המוסד לביטוח לאומי כי יש לאשר את פסק דיןו של בית הדין האזרחי מטעמי. לטענת המוסד, על מנת שمبرוחה יהיה זכאי לדמי אבטלה, עליו לעמוד במספר דרישות, ובהן הדרישה כי אינו 'עובד'. המערערת יצאה לחלי"ת מרצונה לפי חוק עבודה נשים, ועסקה הביע נוכנות לקבל אותה לעבודתה לכשתרצה. לפיכך, היא לא הוכיחה כי מנעה לחזור לעבודתה או כי נכפה עליה לצאת לחלי"ת, אלא שהבחירה שלא לחזור לעבודתה הייתה בחריתה-שלה. המערערת אף לא הציגה מצב רפואי פיזי או נפשי שמנע ממנה לחזור לעבודתה, לא טענה זאת ואף לא הוכיחה זאת.

המוסד הוסיף, שהמחוקק לא ביקש לתת מענה כלכלי לאדם שלוקח פסק זמן מעבודתו תוך שמירה על יחסיו עובד ועובד, אף אם מדובר בפסק זמן ראיון מבחינה אישית. לפיכך, במצב בו מבוטחת אחראי לידי ממשת את הזכות לצאת לתקופת חלי"ת לפי חוק עבודה נשים, שנועד לאפשר לנשים לצאת לחופשה זו לצורך טיפול ברק הנולד, אין היא עונת להגדרת מובטלת לפי חוק הביטוח הלאומי. זאת, משום שהיא יצאה לחלי"ת נועשתה לצורך טיפול בילד ומשום שהמבוטחת יכולה לבחור לחזור לעבודתה, כשם שעשתה זאת המערערת בעניינינו.

אשר לטענת המערערת לפיה לא נכון לעשות של פיטורים או היה האדם מיחס עבודה על מנת שייהי זכאי לדמי אבטלה הפנה המוסד להגדרת 'МОבטלי' בסעיף 163(א), שלפיה אדם צריך להיות "محוסר עבודה". "محוסר עבודה" הוא מי שפוטר

בית הדין הארצי לעבודה

37877-05-12 עב"ל

או שנמנע ממנו לחזור לעבודתו לתקופה העולה על 30 יום. על כן מבקש המוסד לדוחות את הערעור.

דיון והכרעה

6. במסגרת דיון "קדם ערעור" הסכימו הצדדים כי פסק הדין יינתן על ידי מوطב בית הדין על יסוד טענות שנטנו בעלפה בה מסגרת הדיון, כמו גם על יסוד סיקום טענות שהגישה המערערת בכתב.

7. באשר להערות בית הדין בנוגע להתנהלות המוסד לביטוח לאומי ושירות התעסוקה, כפי שנמצא בדעת הרוב ובදעת המיעוט, ואף שענין זה לא עומד לדיוון במסגרת הערעור, מוצאים אנו לנכון לציין, כי מן המסמכים שבתיק עולה כי תביעת המערערת לדמי אבטלה שהוגשה למוסד לביטוח ביום 30.11.2010, נדחתה כבר ביום 6.12.2010. נמצא איפוא כי עמדת המוסד לביטוח לאומי באשר לזכאות המערערת לדמי אבטלה הובחרה לה מיד בסמוך להגשת תביעה למוסד. ב"יכ המערערת הבahir לעניין זה בדיון "קדם הערעור" כי המערערת אכן קיבלה תשובה מן המוסד לביטוח לאומי הדוחה תביעתה, אלא שהיא המשיך להתייצב בשירות התעסוקה על מנת לשמר על זכויותיה עד לבירור עניינה. مكانן שאין למצוא פגם בהתנהלות המוסד ושירות התעסוקה בהקשר זה.

ל גופם של דברים שבמחלוקת נבהיר, כי לאחר שננתנו דעתנו לכל החומר שהובא לפניינו במסגרת הערעור הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות. מסקנות בית הדין האזרחי מבוססות היבט בתשתיית העובדיות כפי שנפרשה לפניו וראוי פסק דין להתאשר מנימוקיו. על האמור נוסיף הערות אחדות כמפורט להלן.

8. המערערת סבורה כי היה על בית הדין האזרחי לקבל תביעה נוכח מה שנראה בעניינה תיקון שתיקן המוסד לביטוח לאומי בכתב ההגנה את הנימוק על פי נדחתה תביעתה. לא זו בלבד שטענה זו מועלת לרשותה במסגרת הערעור, אף לגופו של עניין אין בה כל ממש. נמצא לנו מדים כי המערערת הגישה בשעתו את תביעתה כנגד החלטת המוסד שדחה תביעה לדמי אבטלה, עוד קודם להיותה מיוצגת על ידי עורך דין. בתביעתה כנגד ההחלטה, שנוסחה באופןו ביותר, לא ציינה אף לא נימוק אחד לביסוס תביעתה. בהתאם הגיש המוסד בכתב הגנה בו ביקש למחוק את הערעור על הסף בהעדר עיליה, תוך שהוא שומר על זכותו לתקן את כתב ההגנה, ככל שיוגש כתב תביעה מפורט. לגופו של עניין, וכן היעדר כל טענה ספציפית בכתב התביעה,

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 37877-05-12

טען המוסד בכתב ההגנה אך טענה כללית אחת והוא כי המערערת אינה זכאית לדמי אבטלה באשר אין היא עונה על הגדרת "ሞבטל" כמשמעותה בחוק. בנסיבות אלה אל לו לב"כ המערערת לבוא בטענה נגד המוסד וודאי לא נגד פסק דין של בית הדין האזרוי שנמנע מלהתייחס למזה שנראה בעיניו המערערת כתיקון נימוק הדחיה. זאת מה עוד, שבדין מוקדם שהתקיים בבית הדין האזרוי כבר בהיות המערערת מיוצגת על ידי עורך דין, נסחה בהסכמה הצדדים הפלוגתא להכרעת בית הדין בזו הלשון: "**האם בדיון קבע הנקבע כי התובעת אינה זכאית לקבלת דמי אבטלה בשל יציאתה לחיל"ת מיד לאחר תום חופשת הלידה.**" בהתאם, פרשה המערערת בתצהירה את כל המסכת העובדתית הרלוונטיות, ושני הצדדים התיחסו בסיכוןם בהרחבה לשאלת העקרונית שבמחלוקת, כפי שהוגדרה על ידם. אין על כן כל בסיס לטענות המערערת בדבר "תיקון נימוק הדחיה" כמצדיק קבלת הערעור.

.9. המערערת בישה שלא לשוב לעבודתה בסמוך לאחר תום חופשת הלידה שלה, באופן שהיעדרותה מן העבודה תהسب לה כחופשה ללא תשלום. היעדרות העבודה מעבודתה בנסיבות אלה מוסדרת בהוראת סעיף 7(ד) ס"ק (1) ו-(2) לחוק עבודה נשים, תש"יד-1954 לפיו:

- "(1) **עובדת רשותה להיעדר מהעבודה, מtosm' חופשת הלידה, מס' מס' חדש מס' רביע מס' החדש שבחם עבדה אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה, אך לא יותר מאשר עשר חדשים מיום הלידה ...**
- (2) **העדורה של העובדת מעבודתה מכוח פסקה (1) דין כדי חופשה ללא תשלום וזמן העדרה לא יבוא בגין לגבי זכויות התלוויות בותק;**

הנה כי כן, זכות העובדת על פי הוראות חוק העבודה נשים להיעדר מעבודתה לאחר תום חופשת הלידה אינה מותנית בתנאי, בין בקשר לסייעותה ובין בכלל. זכותה של העובדת כפי שנקבעה בחוק הינה זכות ללא תנאי, והיעדרותה כאמור לאחר חופשת הלידה תהسب על פי הוראות החוק כחופשה ללא תשלום. האם זכאית לעבודה בנסיבות של היעדרות כאמור לדמי אבטלה? שאלת הזכאות לדמי אבטלה בתקופת היעדרות לאחר חופשת לידה, אם בכלל, לא תיבחן ואינה אמורה להיבחן על פי הוראות חוק העבודה נשים. שאלת הזכאות לדמי אבטלה תיבחן, כרגע, על יסוד התשתיות הנורמטיבית העומדת בסיסי הזכאות לדמי אבטלה, כפי שהייתה באה לידי ביטוי בהוראות חוק הביטוח הלאומי ובפסיקת כפי שפרשה אותן, והכל תוך שימת לב לנסיבות המקורה הספציפי, לרבות הסיבה שבגינה יצאו העובדת או העובד ממעגל העבודה. על התשתיות הנורמטיבית כאמור נעמוד ביתר פירוט להלן.

בית הדין הארצי לעבודה

37877-05-12 עב"ל

דמי אבטלה - התשתית הנורמטיבית

10. בסעיף 160(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה-1995, שכותרתו "זכיינן לדמי אבטלה" נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"(א) דמי אבטלה ישולם מבוטח שהוא מובלט, אשר השלים את תקופת האכזרה כמפורט בסעיף 161 ומלאו לו 20 שנים (בפרק זה - זכאי), וטרם הגיעו לגיל הקבוע לגביין, בהתאם לחודש לידתו, החלק ב' בלוח א'. "

בסעיף 163(א) נקבע "מייהו מובלט" ובآلה המילים:

"(א) רואים אדים כמובלט אם הוא רשום בלשכת שירות התעסוקה כמחוסר תעודה לפי תנאים שקבע השר באישור ועדות העבודה והרווחה, והוא מוכן ומסוגל לעבודה במקצועו או בכל עבודה אחרת המתאימה לו (להלן אלה ייקראו להלן - עבודה מתאימה), ולשכת שירות התעסוקה לא הציעה לו עבודה כאמור".

על התכליות העומדות בבסיס ביטוח אבטלה עמד בית דין זה, זה מכבר, והוא: "לאפשר לעובדים אשר נפלטו מעגל העבודה קיום בכבוד עד שיקלטו במקום העבודה החדש" (דב"ע ש"ן 140-02 המוסד - אוחנה, פד"ע כ"ב 34, 37, להלן: עניין אוחנה). הוסיף בית הדין הארצי וקבע שם כי הזכאות לדמי אבטלה נתונה "רק למי שנפלט בעל כורחו מהעבודה, דהיינו פוטר, ומתה הסיבה לפיטוריו אשר תחא, וכן למי שהייתה הצדקה להפסקת עבודתו מרצון, דהיינו התפטר" (ראו שם בעניין אוחנה וכן ראו דין נד/116-02 אליהו ציפר – המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כ"ז 334). אך לשומות התמונה נזכיר את הזכאות לדמי אבטלה הנתונה על פי הוראת סעיף 166 לחוק גם למי שהפסיק את עבודתו מרצון, אלא שהזכאות לדמי אבטלה נתונה למפטר מרצונו, אך לאחר שתלפו 90 ימים מיום הפסקת העבודה.

מתוך ראיית התכליות של דמי האבטלה שהיא בראש ובראשונה לאפשר לעובדים קיום בכבוד עקב הוצאותם בניגוד לרצונו מחוץ למעגל העבודה, הרחבה, על פי פסיקה מאוחרת יותר, הזכאות לדמי אבטלה תוך שנקבע כי "מובלט" הינו גם עובד שהוואה לחופשה ללא תשלום בניגוד לרצונו. וכך נקבע לעניין זה בפרשת כרמלה

דבש:

"המונח "מובלט" אינו מוגדר ופישיטה שמדובר באמם שאין לו מקור פרנסה, כגון – מי שפוטר מעבודתו. מושג זה של "מובלט" הורחב והוא חל גם על מי שהוואה – בניגוד לרצונו – לחופשה ללא תשלום. המשותף לשני מקרים אלה הוא שעובד נקלע למצב בו – שלא מרצונו – המעסיק חודל לספק לו עבודה ולשלם לו שכר". (Hubbard 1083/04 המוסד לביטוח לאומי – כרמלה צבש, מיום 29.3.2005, בפסקה 2 לדברי השופט צר).

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 37877-05-12

ואמנם, בתקופת חופשה ללא תשלום יחשיע עובד מעמיד אינטלקטואלי, ואין מדובר בחופשה שכזו בפתרונות או בהतפטרות, כי אם בהשעיה יחשיע העבודה (ראו ע"י 04/04 1619 מيري שרע – רשות השידור, מיום 21.3.2006). בכלל זאת, ועל מנת לאפשר קיום בכבוד לעובד **שיצא בעל כורחו** לחופשה ללא תשלום, כמה לו, בהתקדים יתור הדרישות קבוע בחוק, זכאות לדמי אבטלה (ראו לעניין זה גם עב"ל 131/10 המוסד לביטוח לאומי – ויזניצר, מיום 28.11.2012).

11. הנה כי כן, ההתייכבות בשירות התעסוקה כשלעצמה אינה בבחינת חזות הכל לעניין הזכאות לדמי אבטלה. הזכאות לדמי אבטלה תלויות בבחינה מהותית של כל נסיבות המקירה, לרבות השאלה אם מדובר בפתרונות או בהतפטרות, או בחופשה ללא תשלום. ככל שמדובר בהतפטרות, יש להוציא ולבחון אם זו הतפטרות שיש לה הצדקה כמשמעותה בחוק. ככל שמדובר בחופשה ללא תשלום, יש לבדוק אם מדובר בחופשה אליה הוצאה העובד בעל כורחו, רק אז כמה לו זכאות לדמי אבטלה.

מן הכלל אל הפרט

12. בובאנו ליחס את כלל האמור לעניינו, נמצאו למדים כי המערערת נשמכת במידה רבה על התהייכבותה בשירות התעסוקה, כמקרה לה זכאות לדמי אבטלה, בהיותה לדבריה זמינה לכל עבודה, וכך לא הוצאה לה. אלא שכי שהוחרר, בהתייכבות בשירות התעסוקה אין די להקים זכאות למערערת. בבחינת הזכאות לדמי אבטלה על פי הוראות החוק והפסיקת תיירך בשים לב לשאלת אם המערערת פוטרה או התפטרה, וככל שיצאה לחופשה ללא תשלום, תקום לה זכאות אך במקרה שהחופשה נפתחה עלייה שלא מרצונה. המערערת עומדת על כך שיציאתה לחופשה ללא תשלום לא הייתה מכוח חוק עבודת נשים כי אם נוכח נסיבותה האישיות הרפואיות בגין לא הייתה מסוגלת לשוב לעבודה כmorah. כבר עמדנו על כך שהיעדרות מן העבודה לאחר חופשת לידיה מותרת על פי החוק ללא תנאי, והוא תוכר בכל מקרה בחופשה ללא תשלום, בין שהיא נשמכת על טעם אחר. העבודה הרלוונטייה לעניינו היא שהיעדרות המערערת מן העבודה, המוכרת על פי הוראת החוק בחופשה לא תשלום, לא נפתחה על המערערת. לא זו אף זו, המערערת לא הביאה אף לא ראשית ראייה לכך שיציאתה לחלי"ת הייתה מחייבת המזיאות מטעמים רפואיים או אחרים. בנסיבות אלה לא נותר אלא לקבוע כי צדק בית הדין האזרחי במסקנותו לפיה אין המערערת זכאית לדמי אבטלה, ובדין דחה התביעה.

בית הדין הארצי לעבודה

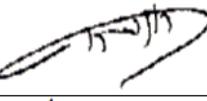
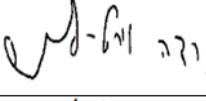
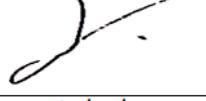
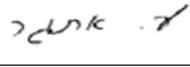
עב"ל 12-57877

13. מעבר לדרוש נציג, כי אין להוציא מכלל אפשרות מצב בו חופשה ללא תשלום נכפית על עובדת לאחר שהשלימה את חופשת הלידה שלה, זאת בין מטעמים הקשורים במקום העבודה, ובין מטעמים הקשורים בעובדת. או אז, בנסיבות מתאימות, בעצם ניצול החופשה ללא תשלום על ידי העובדת על פי הוראות חוק עבודות נשים, לא יהיה כדי לשולץ זכאותה לדמי אבטלה. מכל מקום, כפי שהובהר, לא אלה הן נסיבות המקירה שלפנינו כפי שהתבררו והוכחו בבית הדין האזרחי, וממילא יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותו, ובהתאם להוראות הדין.

סוף דבר

14. הערעור נדחה. אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ז אדר תשע"ד (17 פברואר 2014) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

 רונית רוזנפלד, שופטת	 ורדה וירט-LIBNER, סגנית נשיא	 יגאל פלייטמן, נשיא, אב"ד
 א. אמות'ך מר עמיהוד אטגר, נציג ציבור (מעבידים)	 מר אלעזר ויז, נציג ציבור (עובדים)	